USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Šárky Petrové a soudců JUDr. Jiřího Petržálka a Mgr. Naděždy Vaňurové ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted],
zastoupený advokátem Mgr. Janem Lipavským
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti České republiky**,
IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2

o zaplacení 202 972 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 22. 2. 2022 č. j. 17 C 358/2021-105

takto:

I. Usnesení okresního soudu se ve výroku II **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Okresní soud výrokem I zastavil řízení z důvodu vzetí žaloby zpět podle § 96 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a výrokem II žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 40 159,90 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce podle § 146 odst. 2 o. s. ř. Náklady ve věci úspěšného žalobce jsou tvořeny odměnou advokáta za řízení v prvním stupni vypočtenou podle § 7 bod 6 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a/, d/, odst. 2 písm. c/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“), za 3,5 úkonu právní služby (převzetí věci, sepis žaloby, odvolání proti procesnímu rozhodnutí – místní nepříslušnost polovina úkonu a zpětvzetí žaloby po 9 140 Kč za jeden úkon), celkem 31 990 Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží advokátovi náhrada hotových výdajů v paušální částce po 300 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 a. t., celkem 1 200 Kč a náklady žalobce včetně daně z přidané hodnoty dosáhly výše 40 159,90 Kč.

Proti tomuto usnesení podala žalovaná včas odvolání, které směřovalo pouze do výroku II o náhradě nákladů řízení. Předně konstatovala, že nebrojí proti přiznání náhrady nákladů řízení žalobci, ale namítá nesprávnou výši přiznané náhrady. Úkon právní služby nemůže být vypočten z tarifní hodnoty 202 972 Kč. Žalobce v žalobě uplatnil dva odlišné nároky, a to jednak nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech obhajoby ve výši 122 972 Kč, a jednak nárok na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 80 000 Kč. Nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím má odpovídat tarifní hodnota 50 000 Kč (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3378/2013). Soud měl

tedy vycházet z celkové tarifní hodnoty 172 972 Kč. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ve výroku II změnil tak, že určí náklady řízení ve správné výši.

Žalobce ve svém písemném vyjádření k odvolání žalované navrhl, aby odvolací soud usnesení okresního soudu ve výroku II změnil naopak tak, že uloží žalované povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 45 483,90 Kč, a to k rukám zástupce žalobce. Ztotožnil se s názorem žalované v tom, že okresní soud měl správně vycházet z tarifní hodnoty ve výši 172 972 Kč. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby pak činí 8 020 Kč. Žalovaná sice nenamítala nic proti počtu úkonů právní služby, jak byly okresním soudem přiznány, ale podle názoru žalobce okresní soud mu nepřiznal náhradu za jeden úkon právní služby, a to za sepis výzvy k zaplacení, která je navíc v daném typu sporu nezbytným postupem před zahájením řízení, tedy před podáním žaloby, a výzva je součástí spisu. Okresní soud tuto náhradu nepřiznal zřejmě proto, že ji žalobce ve vyúčtování neuvedl. Tím však není soud vázán. Správně proto měla být žalobci přiznána náhrada nákladů řízení za 4,5 úkonu právní služby a náklady řízení tak činí celkem 45 483,90 Kč.

Odvolací soud odvolání projednal bez nařízení jednání podle § 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné, byť z jiného než výslovně uplatněného důvodu.

Odměna za zastupování advokátem patří dle zákona mezi základní typové náklady civilního řízení (§ 137 odst. 1 o. s. ř.).

Pro stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu anebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně podle a. t.

Podle § 6 odst. 1 a. t. výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal.

Sazba mimosmluvní odměny se určí podle tarifní hodnoty (§ 7, § 8 odst. 1 a též a mimo jiné § 9 odst. 4 písm. a/ a. t.).

Podle § 9 odst. 4 písm. a/ o. s. ř. částka 50 000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech osobnostních práv.

Podle judikatury Nejvyššího soudu ČR (usnesení sp. zn. 30 Cdo 3378/2013) na případy, kdy je předmětem řízení zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným výkonem veřejné moci, je při stanovení tarifní hodnoty podle a. t. přiléhavé aplikovat § 9 odst. 4 písm. a/ o. s. ř.

Na dopadu shora citovaného ustanovení Nejvyššího soudu ČR i na nyní projednávanou věc se nakonec i oba účastníci shodují a pro potřeby odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu proto nyní postačí konstatovat, že tarifní hodnotou, ze které je třeba v této věci vycházet při určení výše odměny za jeden úkon právní služby, je částka 172 972 Kč a odměna advokáta za jeden úkon právní služby činí 8 020 Kč (§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a/, § 12 odst. 3 a. t.).

Žalobci dává odvolací soud v jeho vyjádření za pravdu v tom, že jeho zástupce jako advokát při jeho zastoupení vykonal v řízení i úkon právní služby spočívající ve výzvě k plnění se základním skutkovým a právním rozborem předcházející návrhu ve věci samé (§ 11 odst. 1 písm. d/ a. t.). Podle hmotného práva se jednalo o uplatnění nároku ze dne 13. 5. 2021 podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Celkem tak advokát při zastoupení žalobce v řízení vykonal pět úkonů právní služby, z nichž za jeden mu náleží odměna pouze ve výši jedné poloviny ve smyslu § 11 odst. 2 a. t. V tomto punktu může odvolací soud v podrobnostech

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

odkázat na dostatečné odůvodnění usnesení okresního soudu, týkající se specifikace jednotlivých úkonů právní služby zástupce žalobce vykonaných.

Žalobce tak v řízení před okresním soudem vynaložil náklady spočívající v odměně za zastoupení advokátem ve výši 36 090 Kč, ke každému úkonu právní služby náleží advokátovi paušální částka náhrady výdajů ve výši 300 000 Kč (§ 13 odst. 4 a. t.), celkem 1 500 Kč a k nákladům řízení patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % (§ 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř.) ve výši 7 893,90 Kč a žalobce tak v řízení před okresním soudem vynaložil náklady v celkové výši 45 483,90 Kč.

Obsah „vyúčtování“ náhrady nákladů, podané soudu zástupcem žalobce, není významné a soud jím není vázán, protože o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodne soud i bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí (§ 151 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.). Zástupce žalobce ve svém vyjádření přiléhavě k tomuto případu na zásadu oficiality při rozhodování o náhradě nákladů řízení také poukázal. Nicméně odvolací soud má za to, že změně usnesení okresního soudu ve vztahu k žalované jako odvolatelce k horšímu brání zásada zákazu reformatio in peius, jež je obecnými soudy (včetně soudu odvolacího) respektována dlouhodobě.

Odvolací soud proto usnesení okresního soudu v napadeném výroku II jako věcně správné potvrdil podle § 219 o. s. ř.

Protože úspěch a neúspěch účastníků byl v odvolacím řízení zásadně stejný (žalovaná navrhovala snížit náhradu nákladů řízení a žalobce navrhoval tuto náhradu zvýšit), odvolací soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznal (§ 142 odst. 2, § 224 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Hradec Králové 31. března 2022

Mgr. Šárka Petrová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].